25/02/2025

Κιλκισίου Βαρθολομαίος: «Το εισιτήριο για τον Παράδεισο είναι η έμπρακτη αγάπη προς τους αδελφούς μας»

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Πολυανής και Κιλκισίου

Στον Ιερό Ναό των Αγίων Πεντεκαίδεκα Ιερομαρτύρων, Πολιούχων Κιλκίς, ιερούργησε ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Πολυανής και Κιλκισίου κ. Βαρθολομαίος την Κυριακή της Απόκρεω, 23 Φεβρουαρίου 2025, ημέρα κατά την οποία, τιμάται η μνήμη του Αγίου Ιερομάρτυρος Πολυκάρπου, Επισκόπου Σμύρνης.

Τον Σεβασμιώτατο πλαισίωσαν ο εορτάζων Προϊστάμενος του Ναού

Πρωτοπεσβύτερος π. Πολύκαρπος Κοντοζίδης, ο Αρχιδιάκονος π. Φιλόθεος Τσαμπαζάκης και ο Διάκονος π. Μιχαήλ Θεοχαράκης ενώ ευσεβείς πιστοί προσήλθαν για να μετάσχουν του Μυστηρίου της Θείας Ευχαριστίας υπερπληρώνοντας τον Ιερό ναό.

Στο κήρυγμά του ο σεπτός Ποιμενάρχης του Κιλκίς αναφέρθηκε στο Ευαγγέλιο της Κρίσεως, μέσα από το οποίο βλέπουμε τη δικαιοσύνη Του.

«Η Δευτέρα παρουσία του Χριστού κατακυρώνει την πρώτη Του στη γη παρουσία. Με τον ερχομό και την ταπεινή του γέννηση κατέθεσε στην ανθρωπότητα το σχέδιο της θείας του οικονομίας για τη σωτηρία μας. Με τη Δεύτερη παρουσία του θα επιστρέψει για να δει το πώς ανταποκριθήκαμε δια των έργων μας, απέναντι στο σωτηριολογικό του έργο.

Πρέπει να κατανοήσουμε, ότι η ιστορία ακολουθεί ευθύγραμμη πορεία και όχι κυκλική-επαναληπτική· και ως εκ τούτου κάποτε θα τελειώσει. Ο Κύριος μάς παρουσιάζει την κρίση με μία εικόνα, που μας εισάγει σε ένα νέο κεφάλαιο της ιστορίας του κόσμου. Στην καινούργια κτίση της αιώνιας πλέον Βασιλείας του Θεού, στην οποία θα υπάρχουμε ως ολότητες, δηλαδή με την ψυχή μαζί με το αναστημένο μας σώμα. Άρα αυτό μας γεμίζει χαρά για τη ζωή και όχι φόβο για το θάνατο, αφού αυτός νικιέται» είπε στην αρχή της ομιλίας του και συνέχισε:

«Βλέπουμε στο ευαγγελικό ανάγνωσμα, ότι ο Κύριος δεν ενδιαφέρεται για τον «βίο» μας, αν είμαστε πιστοί ή άπιστοι, αν εκτελούμε τις λατρευτικές μας συνήθειες ταχτικά ή όχι, αν είμαστε δίκαιοι ή άδικοι. Εκείνο που τον ενδιαφέρει είναι η «πολιτεία μας», δηλαδή το πώς ζούμε μέσα στο κοινωνικό γίγνεσθαι σε σχέση με τους συνανθρώπους μας «τους αδελφούς μας τους ελαχίστους», τους άσημους και όχι τους διάσημους! Και αυτή η αγαπητική μας συμπεριφορά προς τους ενδεής αδελφούς εκφράζεται με πολύ απλές καθημερινές πράξεις, «πείνασα και με ταΐσατε, δίψασα και με ποτίσατε, ήμουν ξένος και με περιθάλψατε, γυμνός και με ντύσατε, αρρώστησα και με επισκεφθήκατε, φυλακισμένος και ήρθατε να με δείτε» (Ματθ. κε΄, 35-36). Αγαπώ τον πλησίον μου και τον φροντίζω, όχι από καθήκον ή από οίκτο ή επειδή περιμένω ανταμοιβή από τον Θεό, για την ελεημοσύνη που έκανα. Τον αγαπώ και τον βοηθώ, γιατί στο πρόσωπό του βλέπω ζωντανή την εικόνα του Θεού και Πλάστη μου, ο οποίος μας έπλασε όλους «κατ' εικόνα» δική Του. Άρα η αγάπη μου για τον ενδεή αδελφό μου θεμελιώνεται στην ένωσή μου με τον Χριστό εν Αγίω Πνεύματι, μέσα στο μυστικό Του Σώμα που είναι η Εκκλησία. Αυτό το πράγμα εννοεί και ο Ιερός Χρυσόστομος, όταν μιλάει για το «μυστήριο του αδελφού». Αυτή η αγάπη ξεπερνά τον αλτρουισμό, είναι πάνω από τον εγωκεντρικό ουμανισμό, τον ηθικισμό και την αλληλεγγύη, ιδέες που προέρχονται από το «εγώ μου», ως ατομικές ενέργειες».

Επίσης πρόσθεσε: «Βλέπουμε λοιπόν αγαπητοί μου, ότι η σωτηρία μας περνά μέσα από τα πρόσωπα των άλλων αδελφών και ποτέ μέσα από μόνο τον εαυτό μας. Όσοι νομίζουν, ότι μπορούν να σωθούν μόνοι τους ερήμην των άλλων πλανώνται «πλάνην οικτράν». Το εισιτήριο για τον Παράδεισο είναι η έμπρακτη αγάπη προς τους αδελφούς μας. Ο Θεός δεν μας έπλασε ως άτομα αυτό-νομα και ανεξάρτητα. Μας έπλασε, για να γίνουμε πρόσωπα και να συνυπάρχουμε σε κοινωνία προσώπων, κατά το πρότυπο της Αγίας Τριάδος.

Ο κόσμος έχει μάθει να εξαγοράζει τα πάντα, ακόμη και τις συνειδήσεις. Ζώντας στο άγχος της πνευματικής του έλλειψης καταντάει ένας κόσμος μηδενισμού, φυλακής και απομόνωσης, ένας κόσμος αυτοερωτισμού και αυτοϊκανοποίησης. Η μόνη διέξοδος είναι η μυστηριακή ζωή της Εκκλησίας, καθότι στον χώρο της ορθοδοξίας, η κατά Χριστόν ζωή, αποτελεί την προέκταση της λατρείας και η αγαπητική της σχέση με τον Θεό εκφράζεται μέσα από την αγάπη προς τον συνάνθρωπο».

Και κατέληξε ο Σεβασμιώτατος: «Αδελφοί μου, το σημερινό ευαγγελικό ανάγνωσμα αποτελεί χαρμόσυνη είδηση, όπως ανέφερα και παραπάνω, για δύο λόγους. Πρώτον, διότι μας υπόσχεται, ότι ο Κύριος θα έλθει και θα εξαλείψει τον πόνο και

το κακό από τον κόσμο και δεύτερον, ότι θα κριθούμε με μέτρο την αψεγάδιαστη αγάπη και την ολοκληρωτική μας προσφορά στον πλησίον μας, αρκεί να το θελήσουμε. Η Εκκλησία μας είναι εσχατολογική. Κοιτάζει πάντα στο μέλλον περιμένοντας τον ερχομό του Κυρίου, για να την παραλάβει και να την οδηγήσει στη Βασιλεία Του».

Στο τέλος ευχήθηκε στον εορτάζοντα π. Πολύκαρπο, επί τη ευκαιρία των ονομαστηρίων του, να αποκτήσει τις χάρες του προστάτου Αγίου του και να συνεχίσει να διακονεί με ζήλο τον Ναό των Πολιούχων, ενώ τον προέτρεψε να διανείμει το αντίδωρο ώστε του ευχηθεί και το πυκνό εκκλησίασμα.

Περισσότερες φωτογραφίες στο άλμπουμ:

